

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **J. S.**, zast. JUDr. Zdeňkou Mikovou, advokátkou, se sídlem Kalefova 404, Mladá Boleslav, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 3. 2023, č. j. 064356/2022/KUSK, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 9. 7. 2025, č. j. 51 A 25/2023-154,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek vůči rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 3. 2023, č. j. 064356/2022/KUSK, a vůči rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 9. 7. 2025, č. j. 51 A 25/2023-154.

Odůvodnění:

[1] Kasační stížností ze dne 15. 7. 2025 žalobce (dále též „stěžovatel“) brojí proti v záhlaví uvedenému rozsudku Krajského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti tamtéž uvedenému rozhodnutí žalovaného. Tím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Mladá Boleslav ze dne 28. 6. 2022, č. j. 82118/2022/OPLOO/PaBo, jímž byla žalobci podle § 11 odst. 2 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, uložena povinnost zaplatit odvod za trvalé odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu (dále též „ZPF“) ve výši 10.823.393 Kč.

[2] Součástí kasační stížnosti je návrh na přiznání odkladného účinku. Stěžovatel tento návrh odůvodnil tím, že řízení trvá již od jara 2022. Odvod byl vyměřen, stěžovatel jej uhradil. Rozsudkem krajského soudu ze dne 14. 11. 2023, č. j. 21 A 25/2023-66, bylo rozhodnutí žalovaného zrušeno. Stěžovatel proto požádal o vrácení finančních prostředků příslušný celní úřad, jenž byl držitelem odvodu. Z rozhodnutí celního úřadu ze dne 27. 11. 2023, č. j. 505655/2023-610000-41, zjistil, že příslušné finanční prostředky již nejsou v dispozici celního úřadu, ale byly převedeny jednotlivým příjemcům odvodu (Celní úřad pro Středočeský kraj, obec Jiterní Vtelno, Státní fond životního prostředí). Stěžovatel byl nucen jednotlivé částky po těchto subjektech vyžádat, což vyžadovalo značné úsilí, jelikož měly různou dobu pro plnění a samotné odepření dispozice s finančními prostředky způsobené jejich jednáním zamezila stěžovateli nakládat s finančními prostředky takřka jeden měsíc. S ohledem na délku řízení, opakovaný přesun částky odvodu, která není nepatrná a ztížení jejího navrácení v důsledku jejího rozdělení, se stěžovatel domnívá, že jsou dány důvody pro přiznání odkladného účinku.

[3] Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že stěžovatel neprokázal, že by mu výkonem napadeného rozhodnutí hrozila závažná, skutečné a nevratná újma. Pouhá úvaha stěžovatele nad jeho hypoteticky ztíženým postupem v případě žádosti o vrácení vyplaceného odvodu není způsobilá prokázat vznik konkrétní bezprostředně hrozící újmy. Stěžovatel ani netvrdil, že by pro něj povinnost hradit odvod ve výši 10.823.393 Kč znamenala likvidační a fatální následky. Prokázat vznik nepoměrně větší újmy není způsobilá ani délka předchozího řízení před správními soudy. Vzhledem k tomu, že není splněna již první podmínka pro přiznání odkladného účinku, navrhuje žalovaný, aby odkladný účinek nebyl kasační stížnosti přiznán.

[4] Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje kumulativní splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výraznou disproporcionalitu újmy způsobenou stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly, a 2) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem. Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na konkrétní situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, jenž musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozuje, a uvést její intenzitu. Stěžovatelem uvedená tvrzení musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu (resp. s napadeným správním rozhodnutím) obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma přitom musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[5] Z výše uvedených tvrzení stěžovatele i z obsahu soudního spisu soud dovodil, že újma hrozící stěžovateli je skutečná a intenzivní. Povinnost uhradit odvod za trvalé odnětí půdy ze ZPF v důsledku vykonatelnosti napadeného rozhodnutí žalovaného by stěžovatele nepochybně po finanční stránce poškodilo, neboť výše vyměřeného odvodu je poměrně vysoká, byť stěžovatel nedoložil, že platba odvodu je pro něj likvidační. Naproti tomu újma způsobená přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti třetím osobám zde z povahy věci nepřipadá v úvahu vzhledem k tomu, že přiznání odkladného účinku pouze dočasně (do doby rozhodnutí o kasační stížnosti) odkládá vykonatelnost rozhodnutí žalovaného. Ani žalovaný nevyjádřil obavu, že v důsledku odložení výkonu jeho rozhodnutí by jeho pozdější realizace mohla být ohrožena. Lze proto konstatovat, že první podmínka pro přiznání odkladného účinku splněna je.

[6] Soud se dále zabýval otázkou, zda je splněna i druhá podmínka, tj. zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. V daném případě připadá v úvahu veřejný zájem na dodržování pravomocných správních rozhodnutí ukládajících povinnost účastníkovi řízení. V daném případě však přiznání odkladného účinku „jen“ odsouvá účinky rozhodnutí žalovaného po dobu, kdy je zákonnost napadeného rozhodnutí přezkoumávána. Lze tedy konstatovat, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Protože obě zákonné podmínky vyplývající z § 73 odst. 2 s. ř. s. pro přiznání odkladného účinku byly splněny, Nejvyšší správní soud shledal návrh stěžovatele důvodným a rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení. Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku zároveň v žádném případě nepředjímá výsledek řízení o kasační stížnosti.

pokračování

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. srpna 2025

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu